

Borzák Balarám Béla

Lényeg-elv

MINDEN-tudat

minden tudat ?

minden lél(-ek) ?

Mi a tudat ?

Mi a lél(-ek) ?

Elöljáróban:

„Tudományosan nem vizsgálható. A test/tudat dualizmus egyik bírálata szerint a dualizmus nem igazán segít hozzá a tudat természetének megértéséhez. Csupán annyit mond ugyanis, hogy mindannyiunkban létezik egy nem fizikai szubsztancia, mely gondolkodik, álmodik, tapasztal stb. Márpedig -állítják a fizikalisták- egy nem fizikai jellegű tudat nem vizsgálható közvetlenül, s különösen nem vizsgálható tudományos módszerekkel, mivel a tudomány csak a fizikai világgal foglalkozik. Az ilyen tudatnak csak a világra gyakorolt hatását lehetne tanulmányozni.

A dualista számára az egyik lehetséges válasz erre az, hogy még az amőbáknak is van valamilyen kezdetleges tudatuk, és hogy a tudat az állati testek evolúciójával párhuzamosan ala-

kult ki. De tovább is mehetne egy lépéssel és mondhatná, hogy minden fizikai dolognak van valamiféle tudata: ez utóbbi nézet „pánpszichizmus” néven ismeretes. A pánpszichizmus felfogása szerint egyfajta egészen primitív tudatuk még a köveknek is van. Az ember mentális képességének kialakulása ekkor fizikai anyagok kombinációjával és egyszerű tudatok bonyolultabb tudatokat eredményező társulásával megmagyarázható. Ezzel a megközelítéssel azonban nem sok dualista jegyezte el magát, aminek egyik oka az, hogy a pánpszichizmus megszünteti az éles határvonalat az emberek és a világ élettelennek tartott részei között.” - Nigel Warburton: A dualizmus bírálatai

A pánpszichizmus: a görög *pán*, 'minden' és *pszüché*, 'lélek' szavakból” - Katolikus Lexikon

„Különböző indiai filozófiákban és a buddhizmusban is találkozunk a pánpszichizmussal (világlélek fogalmával). Ezen elmélet szerint nincsenek individuális lelkek, egyének hanem minden egy egyetemes egész része. A buddhizmusban sem létezik az individuum, mivel mindent a keletkezésben és az elmúlásban fognak fel. Buddha a saját én lélek létezését is tagadta, minthogy egyetlen maradandó szubsztancia sem létezik. Mindezek ellenére Buddha vallotta az újjászületés tanát, azonban mivel nincs maradandó lelki szubsztancia, nincs individuum, az új élőlény az előző élőlény tetteiből fog kialakulni, mellyel sem testileg, sem lelkileg nem lesz azonos.” – WikiPédia

***

MINDEN-tudati oldalról:

A MINDEN-tudat alapja a Bizalmas Tanítás (B.T. más szóval: Jasopanisad, értsd: Jas upanisad, Isten Jas*-hoz szóló bizalmas tanítása - * ahol Jas a jász ősbölcs.)

A 640 szakaszból álló -több mint ötezer éves- párbeszéd (Isten és ember között) Istenre utaló -egyfajta- esszenciája az a „MINDEN” (című „tömörítvény)” ami érinti az Isteni részecskét is, amiből következik (hisz a Bizalmas Tanításon is ez vonul végig, hogy) van EGY Isten és van végtelen sok Isteni parány (lél, lélek-, élet-, erőny-szikra mint ~ rokon-értelmű kifejezések, bár mindegyik külön tanulmányt érdemel/ne/.)

Isten, Aki a MINDEN „...*Elenged Önképű szabad lélt végtelent, s hagyja is vétkezni e teljes részeket.*”

A Legfelsőbb, aki Isten, a MINDEN, Önmagán belül teremt (Teremtő aspektusa által!) -átmeneti- (anyagi) megnyil-vánulásokat s azokba engedi azokat a lél pa-rányokat Akik (!) ott kívánnak próbát tenni arra, hogy Ők is uralkodhassanak, mint Isten, Aki az Úr.

Mivel Isten végtelen, így a mérhetetlennek gondolt anyagi megnyilvánulás (pl. világmindenség) is csak egy paránya a MINDEN-nek.

Lél parányait nem kell Istennek megteremtenie, hisz mint az Ő szerves részei Vele együtt megszületetlenek, azaz öröktől fogva létezők. Minden lél-ről egy biztosan elmondható, hogy állapotuk a; VAN-ság. Történhet Vele bármi, nincs eleje, sem vége.

Az „önképű” annyit tesz, hogy olyan(ok) mint Isten és szabadok. Mehetnek is, maradhatnak is. Le is eshetnek (lelki világból az anyagi

világba) és fel is emelkedhetnek (az anyagi világból a lelki világba).

FONTOS ! A lelki világ -mint Isten bensője- (szintúgy) végtelen, míg minden megnyilvánulás véges úgy időben, mint térben. (Istennek nincs künsője, nincs Őrajta túli, Rajta kívüli !)

Bármilyen régi, bármilyen nagy egy-egy teremtettség soha nincs kezdet és vég nélkül és nincs örök megnyilvánulása. Ami születik, annak biztos a halál. Ám mindez, a lelki világ egy-egy -sajátos*- szférája, mondhatni dimenziója. (* „sajátos” itt = melyik, milyen) Bár anyagi, mégis -lévén a lelki világban- lelki is. Legjobb példa erre az öt durva fizikai (tér – tűz – levegő – víz – föld) megnyilvánulás ’tér’-rész eleme, amely tere a megnyilvánulásnak, miközben az anyagi megnyilvánulások belsejét is tér tölti ki. (lásd: *B.T.249. „...megnyilvánult természetem nyolcrétégű öltözék - föld víz lég hő térrész egyszer és ez értelem s hamis én...”*)

Isten nem áll útjába a lél-, akár ’önpusztító’ viselkedésének sem. (Maga a lél elpusztíthatatlan ! ezért a lél azon burkát kell érteni, amely anyagi mivoltával azonosítja magát -ami a harmadik finom fizikai elemnek felel meg, a „hamis én”-nek, a téves önazonosságtudatnak- mikor is a test elfeledve igaz(i) kilétét az anyagtesttel azonosul. Úgy a durva-, mint a finom fizikai megnyilvánulások valódi „sorrendisége” fordított, azaz finomak közül első helyen áll a hamis ön/én/azonosságtudat, ezt követi az értelem, majd a felfogó képesség. Téves azonosulás szüli az értelmet és az, az értelmező képességet. Hasonlóan áll a durva „hierarchia” is. Első a tér -amikor a megnyilvánulás tere és annak alkotóelemei kitöltője**- ezt követi a „hő”-ként megnevezett tulajdonképpeni változás/váltakozás, hullámjelenség, annak összes értelmezhető és értelmezhetetlen tartományával, alatta/utána a légnemű/ség/, azt a folyékony/ság/ követi és utolsó állomás -amit mi elsőként észlelünk- a

szilárd/ság/. - ** Köztudott, hogy úgy Naprendszerünk elemei közötti tér, mint egy atom megfogható részecskéi közti tér összehasonlíthatatlanul nagyobb kiterjedésű, mint az észlelhető/értelmezhető alkotók együttese. Mi több; az atomok belső „ritkasága” arányában felülmúlja Naprendszerünk Napja és a körötte keringő bolygók közötti térarányokat ! Mindkét esetben több a „semmi” mint a valami, teljességükben mégis tökéletesen funkcionálnak. Hiába mérhetetlenül „ritka” összetételű egy atom, mint egész, minden rá jellemző atomi sajáttságot képvisel.)

„...Vannak sosem múló, vannak kelők-nyugvók, megnyilvánultak és sohasem láthatók. Ami változatlan, azt változó fel nem fogja. Ami változik az születik, majd elhal, míg él növekszik, gyengékedik, tanul s kezdi újra.”

Mivel minden létezés; lényege köré épül, nincs semmi lényeg nélkül, így a sosem múló lél-ek

hol anyagi megnyil-vánulást öltenek magukra, hol elhagyják azt. (A Nagy Bumm során a sok-sok lél anyagi köntöst vett magára, amit majd a Nagy Reccs idején levet mindaz, amely még itt maradt, időközben fel nem szabadult.)

Minden létezésnek van „sorsa”. Megszületik – fejlődik – betegeskedik/rendelleneskedik – tanul (lényegalkotója talán okul) – vagy a testelhagyást követően; kezdi újra.

„...A MINDEN erői mik mindent áthatva, minden égit és földit magához ragadva, hatnak, hátráltatnak, megkötnek, lefognak, szabad szellemnek kiutat nem hagynak.” – a MINDEN erői -itt a 'jó' – 'szeszély' – 'nemjó'- mindent áthatnak, egyedül Isten mentes hatásaiktól.

(Megjegyzés: a lél-t nagy alapossággal járja körül úgy a Bizalmas Tanítás, mint maga a MINDEN-tudat. Mindegyik megtalálható a www.Jász-ság.hu oldalon)

Követve a cím sugallta gondolatiságot:

Mi a lényeg ?

A helyzet hasonlatos az előjáróban idézett dualista megközelítéshez, miszerint van az anyag/test/élőlény (jelen esetben ez alatt ~ ugyanaz értendő) és az általa „keltett/gerjesztett” tudat. A WikiPédia megközelítésében (nem mint ha kizárólagos, netán egyedülállóan hiteles forrás volna !!!) a tudat egy(fajta) ’termék’ valaminek, vagy valakinek a terméke. Leginkább embertől származtatják, mint ’funkció’ ami -csak- külső hatások/ingerek következtében (azok visszatükröződésében) megnyilvánuló emberi fogalom. (mint ha senki és semmi más tudattal nem rendelkezik/het/ne.)

Ez a megközelítés érthető okokból -hisz ember vizsgálódik- emberi alapról, emberből

indul ki. Igaz, hogy az ember anyagból van, de az anyag tudatlan, tudattal csak az ember rendelkezhet - vélelmezi az a duális felfogás, ami ha el is fogad anyagit és anyag fölöttit, ez utóbbit az anyag termékeként kezeli. Elsődleges az anyag ~ másodlagosak annak szüleményei. Mint ha a 'lényeg' az anyag volna, az anyag feletti pedig annak hozománya (akár lényegtelen is).

Ezt gondolja az emberiség nagyobb része (még különböző hitrendszerekben élők is). Ezzel szemben a MINDEN-tudat -az Isten által kinyilatkozott- Bizalmas Tanításra alapozva úgy közelíti meg a lényegét, hogy külön választja az örök és a mulandó „kategóriákat”. Így ha ember-központú gondolatból indulunk ki, az egyértelműen a mulandó tartomány része. Örök pl. Isten, valamint valamennyi lél. (Nyilván aki mindkettő -vagy akár csak egyikük- létezését tagadja, annak e sorokkal nincs további dolga.)

Axióma:

Nincs semmi lényeg nélkül. – vagy –

Semmi nincs (nem létezhet) **lényeg nélkül.**

Lényeg = LÉL. (köznyelvi -ennél fogva félrevezetően- a lélek !)

Sok-sok lényegtelenség létezik, de olyan ami van, csak lényeg által jöhet létre.

És már meghatározásra is került a „sorrendiség” nem valaminek-, vagy valakinek lesz (van) lényege, hanem lényegnek lesz (van) valakije, vagy valamije !

(Továbbiakban a B.T a Bizalmas Tanítás rövidítése)

Előre kell bocsátani, hogy a MINDEN-tudat ~ „cím” - „világszemlélet” elsődleges jelentés-tartalma az hogy aki követi/gyakorolja a

MINDEN-tudatot, az tudatos Isten felől nem (csak) hiszi Őt. Ebből (is) következik, hogy Isten nem személytelen energia, vagy gondolat, netalán emberi kitaláció, fantázia-szülemény, hanem Önmagában Teljes-, örök Személy ! (Tehát ez a „tudat” nem az a ’tudat’ ! Ez a „tudatosság” nem az a ’tudatosság’ !)

B.T. 20. „...mi elpusztul mi elsovad az csak a test semmi más - örök lélnék mind egyre megy nem fogja a változás...”

Kezdi Isten a tanítást határozott különbséget téve változó anyag/test és örök lél, azaz lényeg között.

B.T.23. „...nincs a lélnék születése halála sincs éppen úgy - ha már megvolt nincsen vége számára nincs véges út 24. megölhetik mozgó testét de ki mozgat sértve nincs - ősi az ő léte miként örök valósága is...”

A lél, mindenek lényege megszületetlen. Ami-nek van születése, annak számára

biztos a halál/pusztulás, legyen az másodpercekig élő parány, növény, állat, ember, vagy akár év-milliárdokig működő teremtettség, netán a Felsőbb Irányítók, Fél(ig)Istenek.

B.T.27. „...miként elnyűtt ruhát vet le ember s vesz fel másikat - tesz a lél is egyre másra testi vándorlásokat 28. lélt a kard nem kaszabolja tűz nem hamvaszt víz nem old - nem szárítja szélfürgeteg marad bizton bármikor 29. lél a szilárd mozdulatlan észszel föl nem fogható...”

Reinkarnációs alaptétel ! + az örökmozgó lél ugyanakkor szilárd és mozdulatlan, ami csak az 'azisnemis' törvény-, az egyidejű azonosság és különbözőség elve alapján kezelhető.

B.T.32. „...előbb megnyilvánulatlan aztán a lél testet ölt - mikor minden egybe olvad újra láthatatlan ő...”

Ez a bizonyos „Ő” (mármint minden lél) - Istenhez hasonlatosan szintén- Személy, legyen az bármily’ anyagi parányba-, atomi részecskébe burkolva, emberben, vagy Fél(ig)-Istenben -mindazok lényegalkotójaként !- megnyilvánulásuk minősége azon szabadság-fok szerinti, amit átmeneti burka lehetővé tesz az Isteni elrendezések, értsd: természeti tör-vények keretein belül. (atomi parányok-, ás-ványok lényegalkotóinak szabadságfoka gya-korlatilag „0” míg növényi-, állati igen be-korlátozott, az emberi igen magas, Felsőbb Irányítók lényegalkotója emberit magasan meghaladó.)

Mikor a teremtettség megnyilvánulatlan - értsd: nincs ! (Itteni vonatkozásban a Nagy Bumm előtt, majd a Nagy Reccs-et követően)- olyankor anyagi vonatkozásban a lél-ek szintúgy megnyilvánulatlanok, hisz nincs anyagi burok. Mindig is anyagfelettiek.

B.T.121. „...lélt borító anyagtestben vágy mi mindent megcsaló - érzékeket észet értelmet s tévutakra sarkaló 122. bölcs belátás fő ellenét legyőzni csak úgy tudod - hogyha ajzott érzékeid kitarítóan uralod 123. csapongó érzékek felett ész s azon az értelem - értelemnél magasztosabb lél mi mozgat életet...”

Embernél maradva, az érzékek egyfajta vevői a környezetnek, annak összes információjával az érzékszervek révén. Az ész mintegy felfogó képesség, míg az értelem mindezek értel-mezője kb. az intelligencia. Mindezeket a vágy (-irányultságok) erősen befolyásolják melyek: vágy a hírnévre („népiesen” a hiúság) vágy a hatalomra (érdekérvényesítésre), vágy a javakra, vágy az élvezetekre, alapvető hatást gyakorolnak. Ugyanazon ingerre másként reagál hírnév-hatalom-javak-élvezet uralta ember, azonban tudni kell, hogy mindenki ’kevert’ azaz birtoklója mind a négy vágnak/vágy-készítésnek, bár -gyakorta változó- mértékben, arányban.

A lél ugyan anyag/test feletti nemcselekvő,
mégis hatással van burkoló „köntösére”
befedettsége mértékében.

Minden lél eredendően örök + teljes tudású
+ boldog. Azonban a különböző lét- és
létezési formák* lényegalkotása során
hordoznak „emlékeket”.

(lásd: B.T.498. „...*testelhagyást követően mind
felvesz új alakot - visszhatásit továbbviszi mint szél
virág illatot 499. új test hall s lát ízlél szagol tapint és
gondolkodik - megtévedten érzéktárgyak béklyójába
sodródik...*”)

Befedettebb lél kevés segítséget nyújthat,
míg a kevésbé anyagba bonyolódott lél
magasz-tosabb az értelemnél is. A valódi
tudás sem kívülről szerezhető meg, hanem
a lél teljes tudása képes felszínre jutni, ha
csak halványan is, de meghaladva bármi
tárgyi tudást. Nem véletlen a legtöbb

szellemi iskolában a tisztulásra/mentésre való biztatás, nem pedig anyagi/testi dolgokba való belebonyolódás, beburkolódzás, hisz tudott, hogy „Ki mivel, attól...!” azaz semmi nem lehet -s nincs is !- vissz(a)hatás nélkül ! Lásd: karma-törvény.

(* 'lét' $\approx$ élettelen, 'létezés' $\approx$ élő. Az élettelen burokba kerülő lél a megnyilvánulás idejéig arra „kárhóztatott” míg az élő burkú lél lét-formáról-létformára „fejlődik” vagy időnként vissza.)

B.T.124. „...ha megérted mi a lényeg értelméd is rendezett - lenyugodott elmédben majd harag s vágy nem kéjeleg 125. mit most mondtam tőlem kaptá Vivaszván a Napisten - tőle Manu ősök Atyja ki Iksvakut tanít meg 126. szájról szájra szállt a tudás bölcs uralkodók során - mégis egyszer megszakadt lánc s máig nem jutott tovább...”

A lényeg megértése rendezi az értelmet.

Nem véletlen a „lényeg-látó” jelző (bár lényeg-fel-fogások különbözőek). Mikor rendezett az elme, olyankor az emberben nem viaskodik a kettős-látás/kettősség; értsd: jó-rossz, öröm-bánat, harag-vágy, szeretem-nemszeretem... ellentétpáros megítélés. A lényeg-látó (bölc) közelít az EGY-séghez.

A B.T. mondanivalóját Isten, Aki a MINDEN, a Legfelsőbb, Naprendszerünkben először a NapIstennek adta át, Aki hiába -mérhetetlenül- nagyobb hatalmú akár az egész emberiségnél, mégis lefoglalja Nap-sága és Nap-kénti kötelezettsége. Így hát Őt is fel kellett világosítania Istennek az Abszolút Igazságról. A Nap lényegalkotója a személyes NapIsten, Aki szintén egy lél köré „épült”. Minden Felsőbbség egy-egy kitüntetett lél „köntöse” miként emberi lényeknek az emberi test, annak elméjével együtt.

Azután -miként azt a lelki tanítványi lánc
rendje diktálja- átadta e tudást az emberiség
ŐsAtyjának, aki megosztotta fiával - és így
tovább, és így tovább.

Azonban hiába a hiteles továbbadása a böl-
cseletnek, a láncolat időről-időre, meg-meg-
szakad. Az Isteni tudás örök, de leg-
többször nem nyilvánul meg. Valamennyi
teljes tudású lél őrzi, de mivel anyag/testbe
burkolóznak, annak -milljomrét (milliónyi
rétegű !)- burka nem engedi felviláglani.
Világosság hiányában pedig csak a sötétség
uralkodhat, a nemtudás, azaz a tudatlanság.

*B.T.177. „...lél az soha nem cselekszik test hogyha
lát vagy ha hall 178. hiába az érintés is szag íz
látvány egyre megy - alvás mozgás légzés beszéd test
csak az mi megtéved...”*

Ugyan mindig mindenben és mindenkinben
a lél a lényeg(alkotó) Ő mégsem tesz sem-
mit ! VAN-ságában hat, mint egyfajta -

kifogyha-tatlan- energiaforrás, a lét(ezés) fennállása érdekében.

Mikor egy lél „testet” ölt a milliányi rétegből az első a felejtés, felejtése valódi kilétének s egyben azonosulás lét-formájával. Az „atomi”-lé l atomnak hiszi magát, a „sejti” sejtnak, a „molekulai” molekulának, a „növényi” növénynek, az „állati” adott állatnak, míg az „emberi”-lé l embernek hiszi magát. Így hiszi, mert a hiányos tudás tudatosságának alig nevezhető.

B.T.183. „...lé l az bizony nem cselekszik természet mi sarkalló - nem lé l az ki bíztat hanem nemtudás mi mozgató...”

Azonban B.T.184. „...bármit gerjeszt tudatlan lény érintetlen Legfelsőbb - testnek összes tévelygése bízton elkerüli Őt...”

Azaz Isten; akár mindenek foglalata MINDEN-ként, akár mint mindent átható Mindáthatókénti Teljességét mindig megőrizve, érintetlen. Istent nem érinti

teremtettség létrejötte, annak háborús-
kodása, vagy meg-szűnése. Mindenségében
örök hullámzasként zajlanak megnyilvánu-
lások és megnemnyilvánulások, teremtések,
fennállások és pusztulások. Egyik szférájá-
ban teremtés zajlik, másikban fennállás,
harmadikban épp megnemnyilvánulást je-
lentő megsemmisülés. E gigantikus-,
megnyilvánult-, sokmilliárd éves „világ-
mindenségek” pedig csak egy-egy -átme-
neti- porszemek a végtelen MINDEN-ben.

*B.T.185. „...ám ha tudás felszínre jut Napként
ragyog mindenre - eloszlanak tévképzetek test lényege
feléled...”*

Mikor az ember -megtisztulva- felszínre
engedi a lél örök tudását, olyanná válhat
mint Nap a Naprendszerben. Forrás, min-
dent beragyog, miközben elpusztít minden
tévképzetet.

B.T.190. „...MINDEN önmagában teljes lél a MINDEN mása itt...”

Az „önképére” teremtő Isten sem képes megfosztani lél parányait, azok Istenségétől. Mind olyan mint Ó, de egyikük sem Isten, Annak másai. Minőségileg Vele megegyezők, ám mennyiségileg még az óceán és annak cseppje közti azonosság-féle hasonlat is kevés !

B.T.193. „...lél soha nem kerül ki a MINDEN-ből...”

Nincs Istenen kívül, sem Isten háta mögött !

B.T.213. „...megtisztultan lélt nem fedí öngondolat leple sem...”

Ahol az „öngondolat”-ot értsd: hamis ön/én/azonosságtudatnak. Ember számára csak annyi mondható: „Nem ez a test valódi/igazi Énünk !” Minden lényeg(al-

kotó) -lél- örök, míg a test-, az elmé(jé)vel együtt mulandó.

B.T.218. „...mikor elme lecsillapul felszínre tör tiszta lél - ki a MINDEN apró része s bölcs az őstudásban él...”

Egyedül Isten mindenek tudója, múltban, jelenben s jövőben. Ám lél parányai, a Vele való minőségi azonosság következtében birtokolják az ősemlékezetet (is) melynek felszínre engedése a lél tisztulásának (milliomrét burkának mérséklődésével arányosan) velejárója. Ha a három kötőerő közül (jó-szeszély-nemjó) a 'jó' kerül felülre és háttérbe szorul a marasztaló 'szeszély' és a visszahúzó 'nemjó' akkor az eredendően tiszta 'jó' lél az ősemlékezettel is megajándékozta „áldozatát”. Olyas' bölccsé válik a „gazdatest” mint aki többet tud, mint amit tanult.

B.T.229. „...tudja az ki úgy lát Engem lény lényege

*Én vagyok - Én de egyik lél se MINDEN hisz
MINDEN csak Egy vagyok...*”

Mely B.T. szakaszban kinyilatkozza a Legfelsőbb, hogy akként lényege -Ő- minden lénynek, amennyiben minden lél az Ő parányi szerves része. (Vele minőségileg mindenben megegyező !)

Eljátszva a gondolattal: a nagy(betűs) LÉNYEG Isten, míg minden „kis” lényeg egy-egy lél.

Az Önmagában Teljes MINDEN, Akinek nincs szüksége semmire a lél-ek révén cselekszik, azokat ruházza fel, vagy hatalmazza fel kötelezettségekkel, lehetőségekkel és az általuk előidézett változások végső elszenvédője is Ő. Minden egyes rész hatással van a rész-egészre és az egészre, leginkább pedig a mindent Önmagába foglaló MINDEN-re - Aki ettől függetlenül: ÉRINTETLEN.

B.T.248. „...ezer ember közül ha egy ki őszintén törekszik - ezer ilyen közül talán egy ki lényem megérti...”

Azaz -kinyilatkozása szerint- minden egy-milliomodik ember képes megértve értelmezni Isten lényét.

B.T.249. „...megnyilvánult természetem nyolcrétégű öltözék - föld víz lég hő térrész egyszer ész értelem s hamis én 250. ezen alsóbb jellegeken uralkodik felsőbbtség - minden létnek leglényege parány részem örök lél...”

Azaz, az öt durva- és a három finom fizikai megnyilvánulása az Isteni szándéknak. (Valójában kétszer négyre bontható, amennyiben a tér/rész/ durva is, de finom is.) A teremtéskor így rendeli a Teremtő: „- Legyen így !” - s a természet fennállásáig tökéletesen működik is. A durva s finom megnyilvánulások minden része felett ott; a

benne lévő és/de felette álló; lényeg – egy-egy lél.

B.T.251. „...tudd hogy minden Bennem nyugszik mikor van és mikor nincs - vagyok minden cél és forrás fogd fel ezt és ne csak hidd 252. minden ami csak létezik gyöngysor rajtam fonálon - nincsen Nálam hatalmasabb ezen egész világon...”

Röviden; Istentől semmi nem független !

B.T.268. „...félístenek imádói múltó sikerhez jutnak - míg a Nekem hódolóknak hajlékom a jutalma 269. csekély értelemmel bírók nem ismerik kilétem - nem tudják hogy vagyok MINDEN Földön és az egekben 270. ostobák még azt sem tudják megszületetlen vagyok - örök létű sosem múltó Tőlem függ az alakom 271. múltnak mának és jövőnek csak Én vagyok tudója - jól ismerék Én mindenkit mégsem látják valómat...”

A Fél(ig)Isten-hívók nem látják (be) Istenük feletti Legfelsőbbet, a MINDEN-t.

B.T.272. „...tudod Jas hogy lél testet ölt kettősséggel fedem be - irtózat és vágnak harca örök lánc lesz elmére 273. de ki egységre jut belül jámboran él rosszat jót - abban felsugárzik lényeg csak azt vágyja szolgáljon...”

A lét legfontosabb eleme a szolgálat. Rendelt kötelezettség szerint betölteni a szerepet a nagy körforgásban életről-életre s így jutni el ahhoz a megtisztult állapothoz, amikor a lényeg felszabadulhat.

B.T.291. „...ember léttér Teremtőtől e világig kereng itt - de ha elér árnyvilágot végleg elkerülheti...”

Teremtett világunk a MINDEN Teremtő aspektusától ered, benne az emberré válás lehetőségével. Az ember-alak előbb tisztán ösztönlény, azaz állati-ember, majd tudatosodva emberi-ember lehet, a tisztulási/mentesülési folyamat tetején Isteni-emberre válhat, amikor is értelem és érzelem együtt áll.

Fontos tudni, hogy napjainkra -s már évezredek óta- az emberi viselkedés a küzdelem, a küzdés köré szerveződve; érzelem-vezérelte. A tudatosulás útja azonban csak értelem segítségével járható. Aki életsorozatai során nem válik Isteni-emberré, az e teremtettség fennálltaig ember-burokba kényszeríti lényeg-alkotóját. Miután világunk meg nem nyilvánulttá válik (a Nagy-Reccs-, vagy megsemmisülés során) minden lél szerteoszlik a lelki világban, érdeme szerinti szférába.

B.T.292. „...Teremtőnek éjszakája ezer földi korszakos* - nappala is éppen annyi s százévesen már halott 293. életének első napján léttömegek jönnek le - alkonyatkor mindahányan áramlanak fölfele 294. körforgás ez napról napra testöltés és elhagyás - nappalon az anyagi lét nemlétezés éjszakán 295. tudd hogy van egy másik lét is ahol sosincs elmúlás - az a világ akkor is van mikor itt kor éjre vált 296. megnyilvánulatlan e tér öröklétű éppenúgy - aki oda eljut egyszer annak már nincs visszaút...”

(* az anyagi megnyilvánulás az első „isteni” napon kezdődik, amikor is a lelki szférából alázuhannak az anyagi világ alkotó-elemeinek lényegalkotó lél-jei s ezer korszak múlva a Teremtő egy isteni éjszakáig álomba merül, a megnyilvánulás megszűnik. Egy ilyen „napot” az ind mitológia ’kalpa’ vagy ’maha-juga’ néven említ. Egy kalpa = a négy kor összege, azaz 4 320 000 000 emberi év.)

B.T.297. „...*bár MINDEN-ként nem itt lakom mégis mindent áthatok...*”

Kinyilatkozás a Legfelsőbb Mindátható - személytelen- létéről.

B.T.307. „...*mint a MINDEN itt s mindeniütt áthatok mindig mindent - át de nem Én vagyok bennük minden nyugszik Énbennem 308. vagyok s nem is azisnemis lásd be imígy szólhatok - vagyok MINDEN mégis a lél parány MINDEN mondhatom 309. miként a szél leng a térben úgy*

csapongnak Bennem Ők - Én csak terük s okuk vagyok Ők sohasem veszendők 310. mikor világ nem nyilvánul minden száll fel Énbelém - majd a megnyilvánuláskor új áradást teremték 311. világkorok sora szerint jön majd oszlik anyaglát - mindezőka éppúgy vagyok s foglalatként adok tért 312. MINDEN önmagában teljes nem kell Nekem semmi sem - cselekszem de nem köt mégsem öröklétem semleges 313. nemszándékolt akaratom természeti törvényként - állót s mozgót megteremti okozat e mindenség...”

Aminek oka a MINDEN.

B.T.369. „...minden létben kezdet lét s vég szószólókban ékes szó - lét tudása tudománya vagyok ki MINDEN-tudó...”

A lét igaz(i) 'tudománya' megegyezik Istenével.

B.T.431. „...lényeg a lét mi befödi küzdőtér...”

Ami a lél átmeneti burka, a létforma, az örök hadban áll az azt körülvevő világgal. Folytonos a hatás-vissz(a)hatás rendje. Nincs hatás/tör-ténés, ellenhatás nélkül.

B.T.449. „...tudd hogy ami mindent áthat lél aki nemszületett - jó szésszély nemjó s változás anyagban a bevület 450. lélvágy ok a kéjre kínra de nem lél a cselekvő - anyagtermészet mi készlet mozgat s hatást szenvedő 451. forma kötőerők révén kényszeríti a testet - lényegi lény oly leplet kap mit az érdeme rendel 452. anyag testben nem csak lél van Mindátható is ott lön - Ő ki enged Ő ki tanú történést elszenvedő...”

A lél azért kerül(t) az anyagi világba hogy „istenkedhessen”. Mivel Isten EGY, így csak paródia amit minden lél s annak átmeneti burka elkövet.

B.T.456. „...tudd Jas mindaz ami itt van mozdatlan vagy mozgó - lél és burok kapcsolata anyagvilág alkotó...”

B.T.459. „...aki látja a cselekvőt tudja anyag s kötés az - az lát tisztán az érti már lél a bajban ártatlan 460. ki a sokságot átlátja mindnek érti lényegét - tudja az hogy áthatásom adja világ egységét 461. teljes vagyok önmagamban épp így teljes minden lél - bármiben is tartózkodik nem övé a cselekvés 462. bár az anyagterben lakik mégsem érinti meg az - lehet lélnek bűnös burka ő mégis tiszta marad 463. naprendszer Nap beragyogja éppígy tesz a testtel lél - a létforma általhatott pompázatos csatatér...”

Életünk ugyan csatatéren zajlik, ám ha helyesen éljük képes pompázatos lenni. Ha nem kényszerítjük lényegalkotónkat a tudatlanság sötét burkába, akkor Isteniként képes beragyogni a létet.

B.T.464. „...ki meglátja különbséget lényeg és a test között - közelebb jut Legfelsőbbhöz mert lélt lát anyag mögött...”

B.T.467. „...személytelen energiám ezen világnak Anyja - tőle a test léel meg Tőlem Aki vagyok mag Atyja...”

(talán) Érthető hímivarú s nőivarú különbözősége.

B.T.468. „...jó szeszély és nemjó kötés adja testnek jármaít - testi burok így képezi lének földi láncait 469. jó az üdvös szabadító visszhatástól mentesít - tőle érzet a tudásra s boldogságra az hevít 470. szeszély megköt élhre hajszol testtudatot szilárdít - kapzsivá tesz elvakulttá vágyak felé irányít 471. nemjó sötét tunyává tesz tudatlanság otthona - ki ezt bírja álomban él ő a lébezz mostoha 472. jó a jóhoz szeszély vágyhoz nemjó nemtudásba visz - bölcs jót keres azt követi ő a tisztulásban hisz 473. tudd e három kötőerő léel-örök hadban áll - mikor melyik kerül felül az gyakorol ráhatást 474. mikor szorgos hű törekvő jót segíti felülre - léel felragyog az mi látszik harmónia egésznek...”

B.T.497. „...e világban lélek parányom anyagot ölt magára - öt érzékekkel s tévképzettel kerül örök csatába 498. testelhagyást követően mind felvesz új alakot - visszhatásit továbbviszi mint szél virág illatot 499. új test hall s lát ízlel szagol tapint és gondolkodik - megtévedten érzéktárgyak béklyójába sodródik 500. tudatlan lényeket nem lát nem érti természetét - jó szeszély és nemjő fedi míg tudó érti a lélt 501. tudást bírólátást szerezt olyt hogy meglássa a lélt - tudatlanok bármit tesznek sorsuk csak oktalan lét 502. Napnak fénye Hold fénylése tűznek világlása is - Tőlem ered ősforrástól míg e világ itt kering 503. létlényegként áthatok Én rendszert bolygót földeket...”

A Mindátható alakjában Isten mindig minden-hol- s mindenben jelen van ! és nem csak kívül, de

B.T.505. „...minden szívben benne vagyok tudás emlék feledés...”

B.T.506. „...létezésben lélek kétféle csalhatatlan s esendő - aki itt van mind esendő csalhatatlan le nem

jő 507. lé l fölött van Mindátható ki Legfelsőbb személye - örökletű s fenntartója hármavilág egésznek 508. mivel Én vagyok a MINDEN mindent bíró foglalat - ezért magasztalás tudás Értem van és Altalam 509. aki belátja a MINDEN-t Engem Aki Legfelsőbb - örök boldog telt tudásunn az már nem lesz esendő...”

Akár végszóként: B.T.613. „...isteni lé l abban ébred aki értelemmel él...” - s a lényeg-elv is érthetővé válik.

***